

U s t a w a

z dnia 11 maja 1922 r.

w przedmiocie zmiany ustaw z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dz. P. P. P. № 64 poz. 386) oraz z dnia 17 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 2 poz. 4) o odpowiedzialności osób wojskowych za przestępstwa z chęci zysku.

Art. 1. Art. 1 punkt a) ustawy z d. 17 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 2 poz. 4) otrzymuje brzmienie następujące:

„w art. 1 punkt c) w miejsce słów: „jeżeli szkoda wyrządzona lub zamierzona we wszystkich trzech powyższych wypadkach (a, b, c) przekracza 2.000 mk. (4.000 k.)” umieszcza się słowa: „jeżeli szkoda wyrządzona lub zamierzona we wszystkich trzech powyższych wypadkach (a, b, c) przekracza 1,000.000 marek”.

Art. 2. Ustawa niniejsza zyskuje moc obowiązującą z dniem jej ogłoszenia i ma zastosowanie również do tych wypadków, w których tegoż dnia nie zapadł jeszcze prawomocny wyrok.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Antoni Ponikowski

Minister Spraw Wojskowych:

Sosnkowski
